కె. విజయప్రసాద్

విజయానికి దారి

సీరియస్‌గా పని చేసుకుంటున్న సుబ్బారావుకు సర్క్యులర్ తెచ్చి అందించాడు. అటెండరు ఆదిత్య. సారాంశం చదివి బోల్డు ఆశ్చర్యపోయాడు. వెంటనే అప్పారావు దగ్గరకు-అంటే పక్క సెక్షనుకు పరుగున వచ్చాడు.

"గురూ! ప్రపంచ వింత జరిగి పోతున్నది" గుసగుసలాడాడు అతని చెవిలో.

"ఏంటది!?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు అప్పారావు.

"సర్క్యులర్ అందలేదా?"

"ఓ! అదా! అవును నాకు షాక్ కలిగింది."

"పిల్లికి బిచ్చం పెట్టంగా చూడలేదు-అటువంటిది మనందరికీ పెద్ద హోటల్లో భోజనాలు ఏర్పాటు చేస్తున్నాడు మన బాసు." సుబ్బారావు.

"ఏదో సందర్భం రాశాడు గదూ!"

"ఆ ! వాళ్ల వివాహదినంట! అంటే పెళ్లయి పాతిక సంవత్సరాలైన అశుభ-సారీ శుభసందర్భంలో పార్టీ ఇస్తున్నాడు" చెప్పాడు.

"ఏదైతేనేం. మనకు చేతి చమురు వదులుతుంది" అప్పారావు.

"అదేంటోయ్. గిఫ్టులు తెమ్మని రాయలేదుగా!" సుబ్బారావు

"అంటే చేతులూపుకుంటూ పోతావా? తేరగా తిని రావడానికి మనకి సిగ్గుండద్దూ? పైగా ఫ్యామిలీసుతో రమ్మని రాశాడు-" అప్పారావు

"ఈ భాగ్యానికి ఫ్యామిలీసును ఎవరు తీసుకొస్తారు కాని, మనం పోతే అదే గిఫ్టు!" సుబ్బారావు కొట్టిపారేశాడు.

"ఎంరోయ్! ఈ ఏడు ప్రమోషనూ, గట్రా అక్కరలేదా?" అప్పారావు గుర్తు చేశాడు.

"అవునురోయ్! తద్దినాల్లాగా ప్రతి సారీ ఇంటర్వ్యూలుంటాయి గదా మనల్ని ఏరి పారెయ్యడానికి లిస్టు లోంచి" నవ్వాడు సుబ్బారావు.

"అందుకే నువ్విలా మిగిలిపోయావు-అన్ని క్వాలిఫికేషన్లుం చుకుని-ఎవరు పెద్ద గిఫ్టు ఇస్తే వారికి రికమెండ్ చేస్తాడనుకుంటా మన బాసు" చెప్పాడు అప్పారావు.

అప్పారావు, సుబ్బారావు ఒకేసారి ఆ ఆఫీసులో చేరారు. దాదాపు ఒక ఈడువారే కావడంతో చాలా స్నేహంగా ఉంటారు.

సాయంత్రం ఇంటికి తొందరగా చేరి అప్పలనర్సమ్మకు ఈ వార్త అందించాడు.

"అప్పలనర్సమ్మా! నువ్వు కాస్త తొందరగా తయారుకావాలమ్మా!"

"ఏం దొరగారు-సినిమాకు తీసుకుపోతారా?" ఆశగా అడిగింది.

"నీ మొహం-మా బాసు అక్కడ పెళ్లి చేసుకుంటూ ఉంటే-మనం సినిమాకు పోతే ఇంకేమైనా ఉందా?" కోప్పడ్డాడు.

"అయ్యో! అయ్యో! ఈ వయసులో ఆయనకు పెళ్లేమిండీ!" ఆశ్చర్యపోయింది అప్పలనర్సమ్మ.

"పెళ్లి కాదే-లాంటిది... వాళ్ల వివాహదినంట-సిల్వర్ జుబ్లీట! అందుకని మనందరికి స్టార్ హోటల్లో భోజనాలు ఏర్పాటు చేశాడు..." చెప్పాడు.

"అబ్బో! మీ బాసుకు అప్పుడప్పుడు మంచి బుద్ధులు కూడా పుడుతుంటాయే! ఏమో అనుకున్నా-" మెచ్చుకుంది నరసమ్మ.

"నీ కొంద! అది మన మీద ప్రేమతో కాదే-మనం తెచ్చే బహుమానాల మీద ప్రేమ-" వివరించాడు సుబ్బారావు.

"పోండి.. అది అయ్యుండదు-మీరు తెచ్చే బోడి ప్లాస్టిక్కు ప్లేటు

కోసం-గాజు గ్లాసుల కోసం అన్ని వేలు ఖర్చు పెడతారా?"

"సరే, నువ్విలాగే మాట్లాడుతూండు-మనమెళ్లేసరికి అందరూ మేసి చేతులు కడుక్కుంటూ ఉంటారు-చివరికి మనం వెళ్లి పళ్లాలు తియ్యాలి" విసుక్కున్నాడు.

మార్కెట్టులో మళ్లీ సందేహంలో పడిపోయారు, ఏ గిఫ్టు ఇవ్వాలా అని. నానా రకాల వస్తువులున్నాయి గాని-అవి ఆయనకు ఏ రకంగా పనికొస్తాయో అర్థం కాలేదు.

కింకర్తవ్యవిమూఢులై ఉన్నప్పుడు, భార్యామణి సాయిబాబాను ప్యాక్ చేయించింది. సాయి బాబా చుట్టూ లైట్లు అందంగా వెలుగుతూ, ఆరుతూ ఉంటాయి. బటన్ను నొక్కే కొద్దీ ఆరేడు పద్ధతుల్లో లైట్లు వెలుగుతాయి. ఓ నాలుగొందలు జేబు లోంచి ఎగిరిపోయాయి. దాన్ని నీటుగా ప్యాక్ చేయించింది.

ఆంధ్రప్రభ ఆదివారం అనుబంధం-
ఎ.ఐ.కె.ఎఫ్. (అమెరికా) కలిసి నిర్వహించిన దీపావళి కథల పోటీలో
సాధారణ ప్రచురణకు స్వీకరించిన కథ

హోటలు చేరుకునేసరికి అక్కడ హాల్లో మీటింగులాగా ప్రారంభ మవుతున్నది. అప్పటికే బాసుగార్ని పుష్పమాలాంకృతుల్ని చేశారు. వీళ్లదే ఆలస్యం.

"ఒసేయ్! నీకూ ఆలోచన రాలా-నాకూ రాలా- ఒక్క దండ అన్నా తెచ్చి ఉంటే బాగుండేది కదా!"

"దండ ఎందుకు దండగ! అది ఊరికే పక్కన పారేస్తారు. మన గిఫ్టు మటుకు ఆయన పోయినా పర్మనెంటుగా ఉంటుంది."

"ష్! అశుభం పలకమాకవే అక్కుపక్షీ-వింటారు ఎవరైనా-వెంటనే ఆయనకి చేరవేస్తారు" కోప్పడ్డాడు అప్పలనర్సమ్మను.

సుబ్బారావు వేదిక దగ్గరకు పోయి, తన బహుమతి అందించాడు ఆ నిత్యనూతనదంపతులకు. ఫోటో క్లిక్ అంది.

"ఎందుకోయ్ ఇవన్నీ-మీరు రావడమే గొప్ప కానుక!" చెప్పాడు భీమశంకరం-బాసు.

"మీ ఆవిడ వచ్చిందా?" అడిగింది ఆండాళ్లమ్మ-అతని భార్య.

"అయ్యో! ఇటువంటివాటిల్లో ఆమె ముందుంటుంది" చెప్పాడు.

"మరి వచ్చి ఫోటో తీయించుకో మను" చెప్పింది.

సుబ్బారావు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఆమెను లాక్కుపోయి వారి పక్కన ఫోటో దిగాడు.

కాసేపటి తర్వాత భీమశంకరం ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు-చివరగా ఒక విజ్ఞప్తి చేశాడు.

"మైడియర్ ఫ్రెండ్సు-మీకో చిన్న విన్నపం-అదే పనిగా హైద్రాబాదు నుండి మా బావమరిది వచ్చాడు ఈ సందర్భానికి. అతని పేరు వంశీకృష్ణుడు... అతనేదో చేస్తున్నాడు. నాకు ఆ వివరాలు తెలియవు-అతను నన్ను అడిగాడు కాస్త మాట్లాడనివ్వ మని-అతను చెప్పింతర్వాత-మీ అందరికి విందు ఉంటుంది- థ్యాంక్యూ!" అంటూ కూర్చున్నాడు.

కరతాళధ్వనులు మిన్నుముట్టాయి.

హోటలు చేరుకునేసరికి అక్కడ హాల్లో మీటింగులాగా ప్రారంభ మవుతున్నది. అప్పటికే బాసుగార్ని పుష్పమాలాంకృతుల్ని చేశారు. వీళ్లదే ఆలస్యం. "ఒసేయ్! నీకూ ఆలోచన రాలా-నాకూ రాలా- ఒక్క దండ అన్నా తెచ్చి ఉంటే బాగుండేది కదా!" "దండ ఎందుకు దండగ! అది ఊరికే పక్కన పారేస్తారు. మన గిఫ్టు మటుకు ఆయన పోయినా పర్మనెంటుగా ఉంటుంది." "ష్! అశుభం పలకమాకవే అక్కుపక్షీ-వింటారు ఎవరైనా-వెంటనే ఆయనకి చేరవేస్తారు" కోప్పడ్డాడు అప్పలనర్సమ్మను. సుబ్బారావు వేదిక దగ్గరకు పోయి, తన బహుమతి అందించాడు ఆ నిత్యనూతనదంపతులకు. ఫోటో క్లిక్ అంది.

ఈ లోగా వంశీకృష్ణుడు మైకు పట్టేసుకున్నాడు. మైకాసురుడు [illegible]న్నాడు.

"నేనొకటి అడుగుతాను-సమాధానం చెప్పండి-మనకూ-కర్నూలు గాడిదకూ తేడా ఉందా?" ప్రేక్షకుల నుద్దేశించి అడిగాడు

"వీడెక్కడి కృష్ణుడు అండి బాబూ, నికృష్టుడులాగా ఉన్నాడు' తిట్టుకున్నాడు ఆ పోలికకు సుబ్బారావు.

"ఆ! ఉంది-మనం నిలువుగా నిల్చుంటాం-అది అడ్డంగా నిలబడుతుంది-" అప్పారావు చెప్పాడు అందరూ సైలెంటుగా ఉండగా.

"వెరీ గుడ్! అంతే తేడా! అది రాత్రింబవళ్లు బట్టలు మోస్తూ ఉంటుంది-మనం బాధ్యతల్ని మోస్తూ ఉంటాం-దానికీ సుఖం లేదు-మనకీ సుఖం లేదు-మీరు రోజుకు ఇరవై గంటలూ కష్టపడ్డా ఏం సంపాదించారు కనుక!" వంశీకృష్ణుడు ప్రశ్న వేశాడు.

"అప్పులు!" అప్పారావు ఠపీమని చెప్పేశాడు.

"అంతే! సగటు మనిషి సంపాదన అంతే! వాడు అప్పుల్లో పుడతాడు-అప్పుల్లో పెరుగుతాడు-అప్పుల్లో పోతాడు-పోతూ పోతూ ఇంకా దండిగా అప్పులు చేసి తన కొడుకులకిచ్చి పోతాడు-అదే మన బతుకు. ఈ ఋణానుబంధాల నుండి విముక్తి లేదా?" వంశీకృష్ణుడు అడిగాడు అందర్నీ.

అందరూ బుర్రలు గోక్కుంటున్నారు ఇతగాడి ఉద్దేశ్యం అర్థం కాక.

"మీరు పని చెయ్యొద్దండి. చేస్తే మీ కిష్టం. ఇరవై నాలుగు గంటలు పని చేసినా మీరు ఈ ఋణానుబంధం నుండి బయట పడలేరు-అందుకే మీరు పని చేసే గంటలు పెంచుకోవాలి!"

"అదెలా కుదుర్తుంది బాబూ?!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుబ్బారావు.

"ష్! మీ తెలివితక్కువతనం ఇక్కడ బయట పెట్టొద్దు" తొడ పాశం పెట్టింది అప్పలనర్సమ్మ, ఎవరూ చూడకుండా.

"మీరు ఎంత చేసినా పది గంటలు పని చెయ్యగలరు-మీ తరఫున ఇంకో [illegible] పది గంటలు చొప్పున [illegible] చేస్తే ఎన్ని గంటలవుతుంది! మొత్తం నూట పది గంటలు-ఒక్కొక్కరు ఆ పది మంది తరఫున [illegible] చేస్తే పదకొండు వందల పది గంటలు. అలా తెలివిగా మన మనకున్న పని గంటల్ని పెంచుకుంటూ పోవాలి-ఇదే సక్సెస్ వే టు. లైఫ్ చెప్పేది అంటే. జీవితంలో విజయానికి దారిని చూపెడుతుంది మా కంపెనీ" అంటూ తన స్కీము వివరించ సాగాడు-ఓ అరగంట వాయించేశాడు.

బ్రీఫు కేసు లోంచి తీసి రకరకాల

[illegible] చేస్తాయో [illegible]

"[illegible] అమెరికాలో తయారైనవి-ఎన్నో వందల సంవత్సరాల [illegible] ఫలితం! గాటు ఒప్పందం పుణ్యమాని-ప్రపంచసరళీకృత ఆర్థికవిధానం వలన, మన పూర్వ జన్మసుకృతం వలన ఇవి అందుబాటు లోకి వచ్చాయి. మన పూర్వీకులకు ఇవి అందుబాటులో లేవు. ఉదాహర ణకు ఈ టూత్ పేస్టు చూడండి-నోట్లో పెట్టుకోగానే కరిగిపోతుంది."

"ఇదేం చాక్లెట్ కాదుగా తిండానికి-కరిగిపోతుందంటాడు-" సుబ్బారావు దౌటు పడ్డాడు.

"ష్! వినండి-" కసురుకుంది అప్పలనర్సమ్మ.

"మనకు బజార్లో దొరికే పేస్టులు, బ్రష్ నిండా వేసుకున్నా పాచి పోదు కదూ! కాని దీన్ని ఒక్క మిల్లీ మీటరు వేసుకుంటే రోజల్లా నోరు తాజాగా ఉంటుంది-ఎవరన్నా వాడతారా ఇప్పుడు?" అంటూ ముందు వరసులో వాళ్లకి కాస్త కాస్త వేశాడు.

భీమశంకరం అందర్నీ గమనిస్తున్నాడని గ్రహించినవాడై, సుబ్బారావు ముందుకు పోయి, వేలి మీద వేసుకుని, ఆ పేస్టును చప్పరించాడు, "బాగుంది! ఇంకొంచెం పెట్టు" అని అడిగాడు సుబ్బారావు.

"ఇదేం తినే వస్తువు కాదండి! బ్రష్ చేసుకోవాలి!" వంశీకృష్ణుడు చెప్పాడు-దాని గొప్పతనం వివరించాడు.

"ఇంతకీ ఖరీదెంత?" అప్పారావు అడిగాడు.

"ఇంత అద్భుతమైన పేస్టు ఇంత తక్కువ ధరాని మీరు ఆశ్చర్య పోతారు-కేవలం మూడొందల యాభై రూపాయలు మాత్రమే!"

సుబ్బారావుకు కళ్లు తిరిగాయి.

"బజార్లో ముప్పయి పెడితే మంచి మంచి పేస్టులు వస్తాయి కదా- ఇంత వేస్టు చేసి ఎవరు కొంటారు?" అప్పారావు అనుమానం.

"ఒక్కసారి మీరు రుచి చూపిస్తే పదలరండి. అనవసరంగా కెమికల్స్ పేస్టు వాడి వాడి-పళ్లు పాడు చేసుకుంటున్నాం-పళ్ల డాక్టర్లకు బళ్ల కొద్దీ ఫీజులు చెల్లిస్తున్నాం-మా పేస్టు వాడి చూడండి- మీ పళ్ల సమస్యలు మటుమాయం!" అంటూ ఎన్నో ఐటమ్స్ గురించి వివరించాడు.

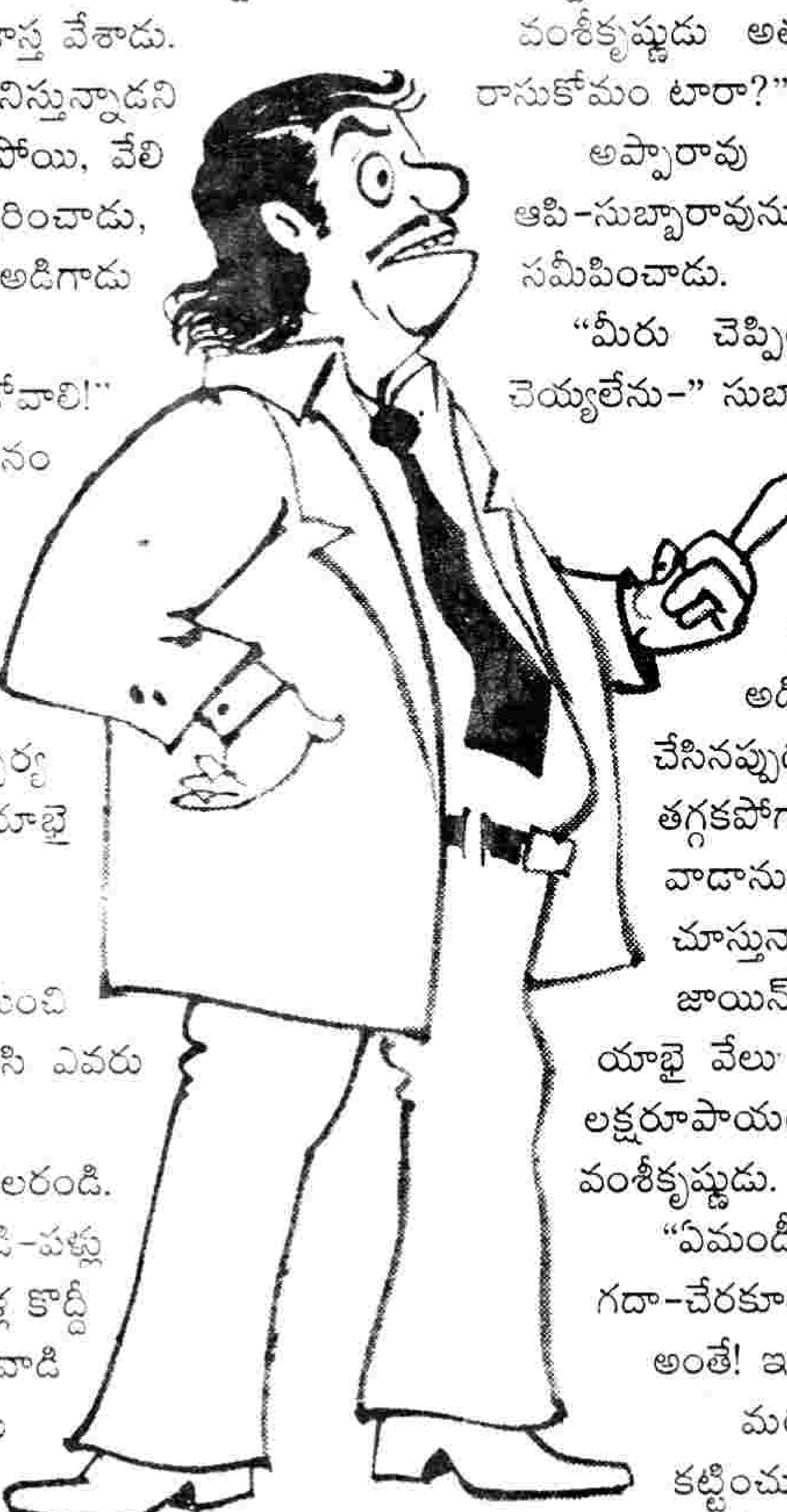

చివరగా చెప్పాడు. "ఈ వస్తువులన్నీ బజార్లో దొరికేవి కావండి. కేవలం మెంబరు దగ్గర మాత్రమే దొరికేవి! మీరు మీ కింద లైలు పెంచుకుంటూ పోతే మీకు ఎన్నో రకాల ప్రమోసన్లుంటాయి. కారు వస్తుంది. జాలీ ట్రిప్పు అమెరికాకు పోవచ్చు-మీ బ్యాంకు బాలెన్సు పెరుగుతుంది. సంఘంలో మీ స్టేటస్ పెరుగుతుంది. మీకు- మీ వారసులకు-వారి వారసులకు పెన్షన్‌లాగా డబ్బు వస్తూనే ఉంటుంది. ఇదంతా కేవలం, మీ ఆఫీసు పని మీరు చేసుకుంటూ మీ తీరిక సమయాల్లో చేసుకుంటే చాలు. ప్రస్తుతానికి ఈ సక్సెస్ వే ఆఫ్ లైఫ్‌లో నెలకు లక్షరూపాయల పైన సంపాదిస్తున్నవాళ్లు వందమంది పైన ఉన్నారు. త్వరలోనే వారు లక్షల సంపాదన కూడ దాటబోతున్నారు. విజయవాడలో అయితే ఒకామె కోటీశ్వరురాలై పోయింది. తన జాబ్ రిజైన్ చేసి దీంలోనే ఫుల్ టైమ్ చేస్తున్నది" అంటూ లాభాలు తెగ చెప్పాడు.

"మెంబరు కావాలంటే ఎంత కట్టాలి" అప్పారావు అడిగాడు.

"అబ్బే! ఎంతో లేదు-కేవలం పదివేలే! ఆ పదివేలకు గాను ఏడు వేల సరకు మీకిచ్చేస్తాడు-అది అమ్ముకుంటే పన్నెండు వేలు వస్తుంది. రెండు వేలు లాభం కూడా-ఇలా సరకు తెచ్చుకోవడం అలా అమ్మడం-ఇది మన దేశంలోనే కాదు ప్రపంచంలోని మూడొందల దేశాల్లోనే ఉంగి" చెప్పాడు వంశీకృష్ణుడు.

"సబ్బారావు-ప్రపంచదేశాల సంఖ్య ఎంత?" అప్పారావు అనుమానం వచ్చింది.

"నాకు మటుకు ఏం తెలు స్తుంది?" వాపోయాడు సుబ్బారావు.

భీమశంకరం బామ్మర్ది కూర్చో గానే, డిన్నరు ప్రారంభమైంది. అప్పారావుకు కొంచెం మొహమాటం తక్కువ. అందుకని రెండు కంచాల్లో పదార్థాలు వేయించుకుని ఓ మూల కూర్చుని తినడం మొదలుపెట్టాడు.

వంశీకృష్ణుడు అతని దగ్గరకు వచ్చాడు "మీ పేరు రాసుకోమం టారా?"

అప్పారావు ఉలిక్కిపడ్డాడు-కాస్త తినడం ఆపి-సుబ్బారావును చూపించాడు. వంశీకృష్ణుడు అతన్ని సమీపించాడు.

"మీరు చెప్పింది చాలా బాగుంది-కాని నేను చెయ్యలేను-" సుబ్బారావు మర్యాదగా తప్పుకున్నాడు.

"చూడండి సిస్టర్-మీ వారు సువర్ణావకాశాన్ని కాలదన్ను కుంటున్నాడు. నేనూ మీలాగే ముందు వద్దన్నాను, మా సినియరు అడిగినప్పుడు. తరువాత నాకు జబ్బు చేసినప్పుడు మామూలు మందులు వాడినా తగ్గకపోగా-ఈ కంపెనీ సహజవనమూలికలు వాడాను. ఎలా ఉన్నానో మీరే చూస్తున్నారుగా-ఆ తరువాత బుద్ధి తెచ్చుకుని జాయిన్ అయ్యాను. ఇప్పుడు నాకు నెలకు యాభై వేలు వస్తున్నది-అదే ముందు చేరి ఉంటే లక్షరూపాయలు వస్తూండేవి" చెప్పాడు వంశీకృష్ణుడు.

"ఏమండీ! ఆయన అంత అడుగుతున్నాడు గదా-చేరకూడదూ?" అప్పలనరసమ్మ అడిగింది.

అంతే! ఇంక అతని పని ఈజీ అయిపోయింది. మరునాడు ఇంటికి వచ్చి పదివేలు కట్టించుకుని అతన్ని మెంబరు గా చేర్చేశాడు వంశీకృష్ణుడు.

అలా ఆ ఆఫీసులో ఓ అయిదుగురి దాకా చేరిపోయారు.

"మీటింగులకు హైదరాబాద్‌కు వస్తూ ఉండండి. ఈ ఊళ్లో కూడ పెడుతుంటాం. అప్పుడు మీకు తెల్సిన వాళ్లను తీసుకువస్తూ ఉండండి-" అని కొన్ని మార్గదర్శకసూత్రాలు చెప్పి వెళ్లిపోయాడు వంశీకృష్ణుడు.

కొన్నాళ్లకు సరకు వచ్చింది ఇంటికి.

సుబ్బారావు-అప్పలనర్సమ్మ వాటిని అమ్మబోయారు.

ప్రజలు వీళ్లని తిక్కవాళ్లని చూసినట్లు చూశారు. డిస్కౌంటుకు అమ్ముతామని చెప్పినా తీసుకోలేదు.

మెడికల్ షాపుల్లో పెడదామని చూశారు-వాళ్ల సమాధానాలు ఆశ్చర్యపరిచాయి.

"రూపాయి మందు కొనాలంటే ఏడ్చి చస్తారు ప్రజలు-అంత

కంటె తక్కువది ఉందాని అడుగుతారు-అటువంటిది ఇన్ని మందు లు వేలు-ఖరీదు అయినవి ఎవరు కొంటారు?"

"ఇవన్నీ నేచురల్-ఆరోగ్యహాని చెయ్యవు-రోగాలు మటు మాయం-అయుష్షు పెంచుతాయి" అని నచ్చచెప్పబోయారు.

"ఇవి మొహమాటానికి ఒకటి రెండు-షాపుల్లో సరకులు ఉంచుకున్నా అవి అమ్ముడుపోలేదు...

పేస్టు ఖరీదు వినగానే కొందరు "ఓర్నీ! మేం నీ కంటికి ఎలా కనిపిస్తున్నాం? కోటీశ్వరులమను కున్నావా, మూడొందలు పెట్టి పేస్టు వాడ్డానికి? మాకు మామూ లు పేస్టు చాలు."

"అది కాదు ఇది కొంచెం-ఒక్క మిల్లీ మీటరు వేసుకుంటే చాలు" చెప్పాడు సుబ్బారావు.

"పొద్దున్నే స్కేలు-చాకు పెట్టుకుని కూర్చోమంటావా, మా ఆవిడ దగ్గర, పిల్లల దగ్గర పేస్టు ఎక్కువ వేసుకోనివ్వకుండా? నన్ను ముష్టివెధవనుకుంటారు అలా చేస్తూ ఉంటే!" కసురుకున్నాడు.

అప్పారావు ఆశ కొద్దీ ఆ కంపెనీలో పెద్ద ప్రమోషను రావాలని ఓ రెండు లక్షల సరకు కొని ఓ కారేసుకుని గ్రామాలకు గ్రామాలు తిరిగాడు, అవి అమ్ముదామని.

పది అడుగులు ముందుకు పోయి-పదహారు అడుగులు వెనక్కి వచ్చినట్లయింది అతని పని.

వాళ్లు వాడితే చాలు-మళ్లీ వచ్చి కొనుక్కుంటారని-అప్పారావు కొందరికి అప్పు యిచ్చాడు సరకుల్ని-వాళ్లు అప్పు తీర్చలేదు. సరకూ వాపసు ఇవ్వలేదు. అడిగినప్పుడల్లా "ఇస్తాం లేవయ్యా! ఎక్కడో పెట్టాం-" అని కొందరంటారు.

కొందరు "వాడాం కాని, అస్సలు పని చెయ్యలేదు-నువ్వు చెప్పినట్లు మా ఆరోగ్యం ఏమీ బాగుపడలేదు-నీకెందుకు డబ్బు ఇవ్వాలి?" అని నిర్మొహమాటంగా ఎగ్గొట్టేశారు.

సుబ్బారావు తను తెచ్చుకున్న సరకుల్ని తన ఇంట్లో ఉపయోగిం చడం మొదలు పెట్టాడు.

అప్పారావు కూడా వాడుతున్నాడు కానీ, అన్ని వేల ఖరీదు మందులు తానొక్కడే వాడుకునేటంత కోటీశ్వరుడు కాదు-ఇద్దరూ ఒకేసారి భీమశంకరం దగ్గరకు వెళ్లారు, తమ సమస్యలు చెప్పుకోవ డానికి.

"సార్! ఒక్కసారి మీ బామ్మర్దిని పిలిపించండి సార్!" సుబ్బారావు.

"అతనితో మాకు పనుంది సార్" అప్పారావు.

"ఏం, మీ వ్యాపారాలు బాగా జరుగుతున్నాయా?" భీమశంకరం.

"కాదు సార్! మోసపోయాం సార్-నా పదివేలు బూడిదలో పోసిన పన్నీరైంది సార్!" సుబ్బారావు బాధపడ్డాడు.

"సార్! వాడిది పదివేలే-నేనైతే రెండు లక్షలు అప్పు తెచ్చి పెట్టాను సార్-వడ్డీలు కట్టలేక కట్టలేక నా దుంప తెగుతున్నది. అయినకాడికి మీ బామ్మర్దిని నా సరకు తీసుకు పొమ్మనండి సార్-సిటీలో బాగా అమ్ముడు పోతున్నదట!" అప్పారావు ఏడ్చేశాడు. ఆయన కాళ్ల మీద పడబోయినంత పని చేశాడు.

"సరే, జరిగిపోయిందేదో జరిగిపోయింది-అయినకాడికి అమ్ముకోండి-లేకపోతే వాడుకోండి-" సలహా యిచ్చాడు భీమశంకరం.

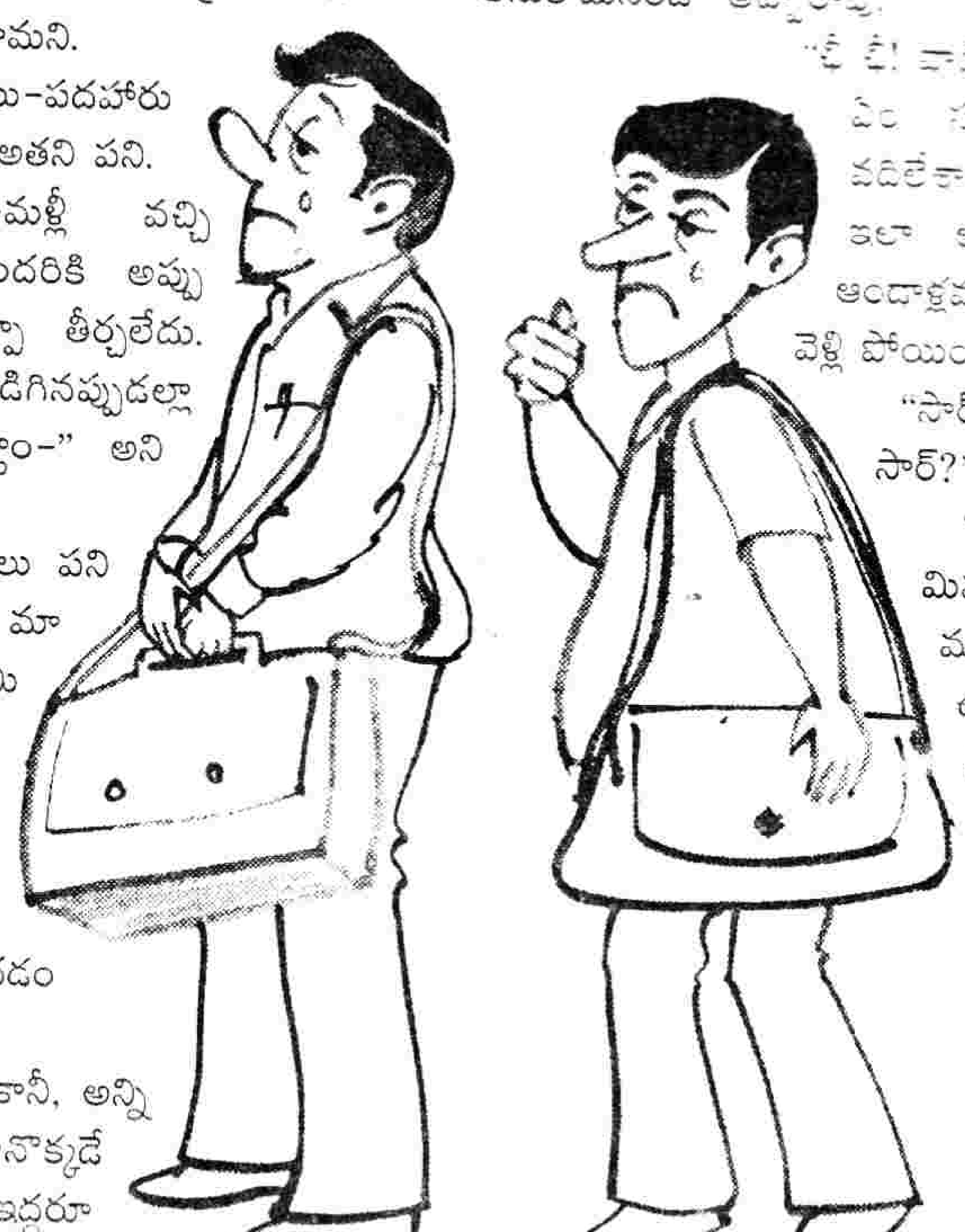

"సార్! మీ నష్టాల నుండి మీరే కాపాడాలి సార్!" అప్పారావు చేతులు పట్టుకున్నాడు. సుబ్బారావు కూడా పట్టుకోబోయాడు.

"అది కాదయ్యా అప్పారావు-కొనే ముందు తెలివి ఉండద్దూ-మనం అమ్ముకోగలమా లేదా అని ఆలోచించద్దూ?" ఆండాళ్లమ్మ కోప్పడింది.

"బుద్ధి గడ్డి తిని- మీ వాడి మాటలకు మోసపోయి కొన్నాం-"

"మీ వంశీకృష్ణుడు మహామాటకారి!"

"ఆ నికృష్టుడు అంటే నాకు మంట-ఏదో ఆ రోజు అనుకోకుండా వచ్చి ఓ పది నిమిషాలు మాట్లాడనిమ్మంటే మాట్లాడని చ్చాం-మీరంతా ఆవేశపడి చేరిపోయారు" చేతులు దులుపుకున్నాడు భీమశంకరం.

"అమ్మా! ఆండాళ్లమ్మగారు-మీ తమ్ముడికి మీరన్నా చెప్పండి-మీ మాట తప్పకుండా వింటాడు- కనీసం నష్టానికైనా తీసుకోమనండి" అప్పారావు.

"ఛీ ఛీ! వాడి మాటెత్తొద్దు- వాడికీ, మాకూ ఏం సంబంధం లేదు. వాడ్ని వదిలేశాం. వాణ్ని నమ్మితే మీరు ఇలా అవుతారని తెలుసు..." ఆండాళ్లమ్మ మొహం చిట్లించి లోపలికి వెళ్లి పోయింది.

"సార్! మరి మా నష్టాలు ఎలా సార్?" కోరస్‌గా అడిగారు.

"అనుభవించండి-మీ పేరాశ మిమ్మల్ని దెబ్బ తీసింది-ఈజీ మనీ సంపాదిద్దామని ఆశపడితే ఉన్నది కూడా పోయింది" హితబోధ చేశాడు భీమశంకరం.

సుబ్బారావు, అప్పారావు, ఎ ట్ట కే ల కు విక్రమార్కుళ్లలాగా హైదరాబాదుకు పోయి వంశీకృష్ణుడ్ని కలిశారు.

"మీరు చేసుకున్నదానికి నేనేం చేస్తాను? ఇక్కడ బ్రహ్మాండంగా అమ్ముడు పోతున్నాయి లక్షలు సంపాదిస్తున్నారు. ముందే తెల్సుగా మీకు-అమ్ముకోవాలని..." చికాగ్గా చెప్పాడు.

"కొంచెం మా స్టాకు మీరు వాపసు తీసుకుని అమ్ముకోవడం కాని-అమ్మించడం గాని చేస్తానని-మాకు వచ్చే ధర కొంచెం తక్కువ తీసుకున్నా పర్వాలేదు" ఇద్దరూ అతని వెంటబడ్డారు.

"లాభం లేదు-మా వ్యాపారాలే మేం చేసుకోలేకుండా ఉన్నాం-ఇంక మీది మేమెక్కడ చెయ్యం-ఏం పర్వాలేదు-మీరెవరికైనా అమ్ముకోండి అనుభవం వస్తుంది లేదా ఆ ప్రొడక్టును మీరే వాడు కోండి ఆరోగ్యం వస్తుంది. సక్సెస్ వే ఆఫ్ లైఫ్ వారి ట్రైనింగ్ క్లాసులకు కావాలంటే హాజరు కండి-" అని నిర్మొహమాటంగా చెప్పేసి సక్సెస్ వే ఆఫ్ లైఫ్ వారిచ్చిన కారులో వెళ్లిపోయాడు.

"వీలైనంతమంది జనాన్ని వీలైనన్ని రకాలుగా ముంచడమే విజయానికి దారి!" సుబ్బారావు వాపోయాడు.